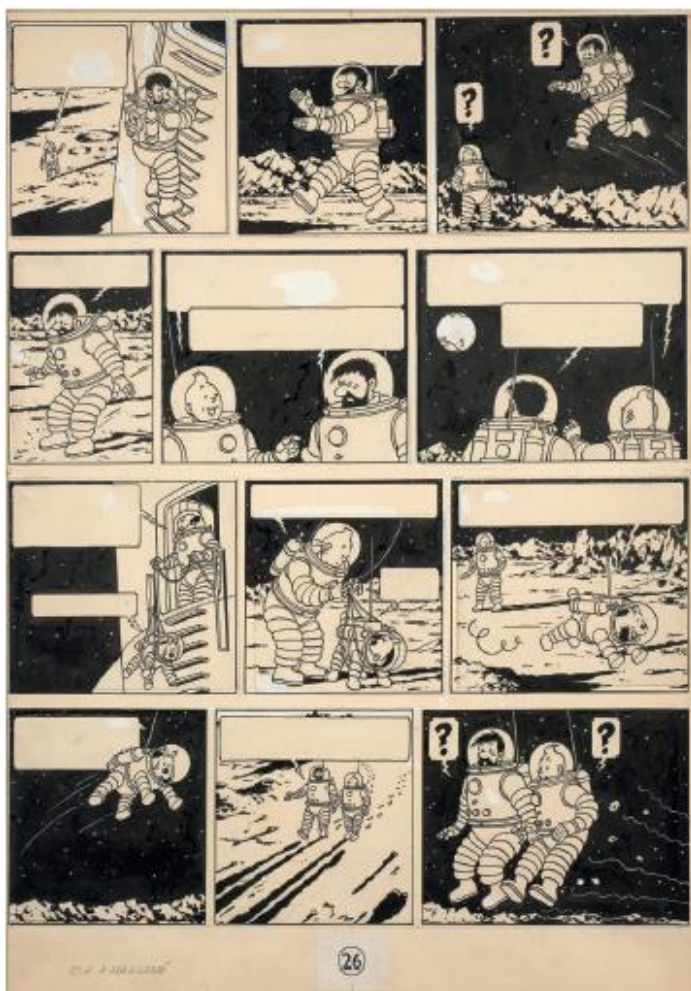
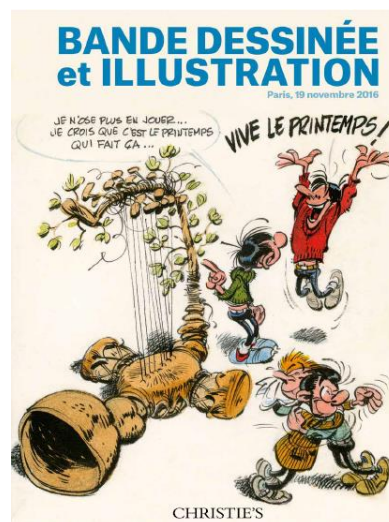
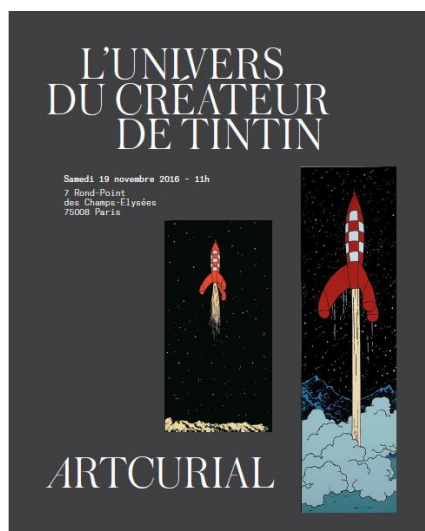

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Si sou amants de les subhastes, el dia 19 de novembre, n'hi ha dues amb objectes de Tintín i Hergé a París, es a dir, el mateix dia i a la mateixa localitat. Una per part d'Arcurial (*L'univers du créateur de Tintin*) dedicada totalment a productes tintinaires i l'altra per part de Christie's (*Bande Dessinée et Illustration*), amb 17 peces/objectes entre moltes d'altres personatges i/o dibuixants.

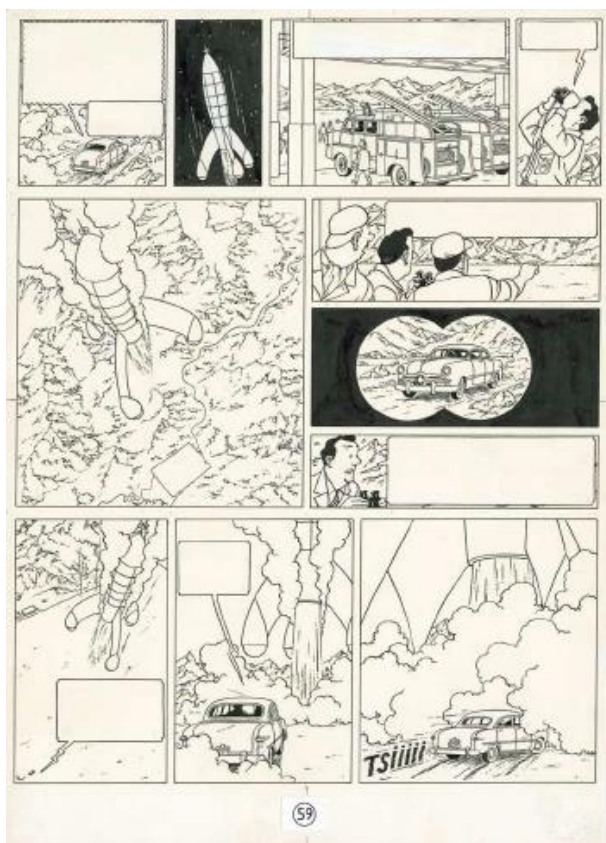
Com a objectes més destacables podem citar, pel que fa a la d'Arcurial, una planxa feta a tinta xina i gouache, de 50 x 35 cm, per a la pàgina 26 de l'àlbum *On a marché sur la Lune* publicat per Casterman el 1954 amb prepublicació a *Le Journal Tintin* número 13 del 1r d'abril de 1953 i una estimació inicial de 700.000/900.000 euros, i 20 dibuixos a tinta xina sobre paper encolat damunt cartró, *Les cartes de neige*, fetes per Hergé entre 1942 i 1943, amb una estimació inicial de 60.000/120.000 euros cadascuna.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Pel que fa a la de Christie's, el més destacable es, una planxa de *On a marché sur la lune* (v.17), de Casterman 1954. La planxa original n°59, prepublicada a *Le Journal de Tintin* belga n° 49 del 9 de desembre de 1953, tinta xina i gouache blanc damunt paper, 37 × 51 cm. i una estimació inicial de 350.000 – 400.000 euros, i...

... un "crayonné" de la planxa núm. 4 de *Tintin et le Thermo-Zéro* del 1960. Mina de plom sobre paper de 36,5 x 50 cm. estimada en uns 200.000 – 250.000 euros.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Però, **que es això de "Tintin et le Thermo-Zéro"**? Per aquells que no en son coneixedors o en saben poca cosa...

Hi ha una aventura completament nova de Tintín al calaix, una obra inacabada anomenada "Tintín i Thermo-Zéro", que es troba entre "Tintín al Tibet" i de la "Castafiore". Hi ha cinc o sis versions del guió, escrit per Greg. És una història molt "estil Hitchcock". Tintín és testimoni d'un accident de cotxe, un home és atropellat, que finalment mor. Descobreix que havia ficat un paper a la butxaca, i que els homes volen de tornada ...

Hergé abandona definitivament la publicació perquè estava massa a prop d'àlbums com "L'afer Tornassol". Hi ha un guió complet, i vuit pàgines dibuixades per Hergé.

És un dels llibres perduts d'Hergé. Tenia diversos projectes al llarg dels anys que, per una raó o una altra no es van desenganxar: de Tintín al extrem nord, de blocs de gel de l'Àrtic, a un dia en un aeroport, en el qual Hergé hagués tingut la personatges interactuant i involucrant-se en una aventura als confins d'un edifici

de la terminal.

Després de la feina a "Tintín al Tibet", va acabar al voltant de 1960, Hergé es va trobar una mica cremat (no era una experiència nova per a ell) i sense idees per a un nou llibre. Després ho va recordar un article a la revista Marie-France de 1957, del periodista francès Philippe Labro, titulat "La peur qui vient du futur" (Por del futur), que va comptar de nou un accident en un laboratori a Texas, on dues famílies van ser contaminades per píndoles radioactives ("Les Pilules").

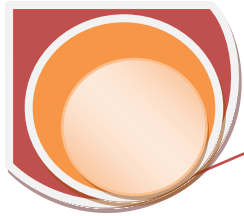
Hergé havia presentat l'article en les seves notes - va mantenir extensos arxius de referència i informació - amb una nota sobre una ampolla de pastilles radioactives, i la participació de Tintín, ja en el territori de la Guerra Freda, amb referències a agents dobles britànics Burgess i Maclean, els germans de l'Ocell (dolents del secret de l'unicorn) van escapar de la presó, i un científic rus des de darrere de la cortina de ferro.

Després de vuit pàgines dibuixades (un accident de cotxe en una carretera nacional en una tempesta de pluja, en què un home que és perseguit pels mals està fatalment ferit, però no abans que en secret es llisca una nota de Tintín .. .) Hergé va parar l'assumpte. No estava funcionant. Durant molts anys, es va suposar que era perquè no estava satisfet amb la història - una teoria aparentment sostinguda per la seva tèbia resposta a la pel·lícula de dibuixos animats Tintín i el llac dels taurons, que també era d'una història de Greg, en lloc de ser escrit per Hergé.

En realitat sembla que a Hergé li havia agradat la història, el que li va passar és que ell va descobrir que no podia treballar en escenaris inventats per una altra

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

persona. Ell anava a treballar força orgànicament, permetent que la història ho portés nous llocs. Això no va ser un problema, ja que només podria compensar el següent bit d'on havia aterrat. Estar atrapat en el traçat confeccionat per una altra persona li atabalava, i es va veure incapaç de seguir endavant.

També és possible que l'ajust de la Guerra Freda i Chase li semblaven ser massa similar a altres aventures, especialment la recent "L'afer Tornassol". Era aquest sentiment de repetició que va arribar a ell quan va començar a treballar per la seva pròpia parcel·la, que era la seva antítesi exacta: un llibre en el qual no passa res, i desenvolupa totalment dins dels confins de la casa del capità Haddock. No obstant amb Thermo-Zéro, podríem no haver tingut a la Castafiore ...

Una altra cosa menys coneguda - de fet, gairebé no es coneix en absolut, fins al punt que alguns encara dubten que a dia d'avui- va ser que, en lloc de rebutjar el guió, li va passar a la seva mà dreta i cap de estudi de l'artista Bob de Moor, i li va demanar que tractar d'adaptar-lo com una aventura per Jo, Zette i Jocko, sèrie de segona d'Hergé, sobre un germà, una germana i el seu ximpanzé mascota. Ell tenia ni un gran amor per la sèrie que havia estat exigida d'ell pels editors a la recerca d'aventures còmiques amb una estructura familiar més forta que la d'un noi-reporter independent armat fins a les dents que no tenia figures parentals òbvies. La sèrie estava moribunda, però Hergé va veure alguna cosa utilitzable en "Le Thermo-Zéro", que va ser deixat de costat una altra vegada!

No obstant això, algunes pàgines de mostra a llapis, juntament amb les notes i esbossos van ser publicats en una biografia de Bob escrit per Bernard TORDEUR (ara l'arxiver major en els Estudis Hergé). Encara que aquests van passar en gran part inadvertits, i moltes persones mai els van veure, vaig tenir la sort de rebre una còpia amb la informació, que vaig guardar a la memòria. Per això, quan vaig assistir a unes conferències al Museu Marítim de Greenwich sobre Tintín 10 anys enrere, vaig tenir l'oportunitat que el Sr. TORDEUR en persona parlés sobre aquesta versió oblidada J, Z & J de Thermozero, i com gran part d'ella es va fer - i ell va deixar caure la bomba que la història estava completa.

No està "acabat" l'art, sinó tota una història, va funcionar i almenys esbossat a dalt, i que, pel que ell podia dir, que podria ser publicat. Va comparar aquesta idea al llibre Tintín i l'Art-Alfa, que va recollir últims esbossos i notes d'Hergé. Ningú l'hi havia demanat que abans, i per això mai havia ofert la informació.

És possible que pogués aparèixer algun tipus de versió de Thermo-Zéro. El recent article de premsa amb Benoît Mouchart repeteix molt la mateixa posició que tenien a Angoulême, però amb una mica més de fermesa que els hipotètics del debat. Casterman han afirmat el seu interès, va dir que estan desenvolupant un llibre Thermozero amb Moulinsart, i que estan buscant que sigui una col·lecció de treballs en curs, relacionat amb l'Art-Alfa, en lloc d'un llibre acabat per nous artistes -que és el que alguns informes recents semblen suggerir- però no hi ha una data fixa per a un llançament fins al moment.

(Simon Doyle a Comics&Cola)